

Dr. Munkácsi Péter*

„MÉG BROADCASTINGNAK HÍVTÁK ...” – AKTUÁLIS FEJLEMÉNYEK A
RÁDIÓ- ÉS TELEVÍZIÓSZERVEZETEK SZOMSZÉDOS JOGI VÉDELME
ÉRINTŐ NEMZETKÖZI SZERZŐDÉSTERVEZETRŐL

*„Még broadcastingnak hívták,
s nagyon sok pénzbe került,
mikor az első szpiker izgatottan
a mikrofonhoz ült ...”*

(Presser Gábor – Sztevanovity Dusán: A rádió)

Hol van ma már a rádiózás hőskora, amikor a broadcasting, az új, titokzatos technikai csoda – Kosztolányi Dezső szavaival élve a „kincseskamra néha lomtára, papirkosára, szemetesládája, sőt köpöcsészéje mindenféle hangnak, mely a föld és ég között lármáz” – a kellő távolságtartás okán Magyarországon is angol eredetű elnevezést viselt?¹ Bár külön tanulmányt is megérne a broadcasting fogalma, valamint szókapcsolatainak magyarosítása, ebben az eszmefuttatásban csupán a rádió- és televíziószervezetek (a nemzetközi szabályozás terminológiája szerint a műsorsugárzó szervezetek) szomszédos jogi védelmét érintő nemzetközi szerződéstervezetnek a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) keretein belül zajló előkészítő munkája kapcsán érintjük a kérdést.

Előjáróban meg kell jegyeznünk, hogy az iménti dal alkotóit, Presser Gábort és Sztevanovity Dusánt nem a szerzői jogi szakirodalomban tartják nyilván, mindazonáltal ebben a kis dalrészletben is kiválóan rávilágítottak egy érzékeny területre: a broadcasting, amely nagyon sok pénzbe kerül. Az állítás igaz volt 1925. december 1-jén, amikor az LGT által megénekelt „izgatott szpiker a mikrofonhoz ült”, és a Magyar Rádió hivatalosan megkezdte adását,² de igaz a napjainkban eszközölt, új trendeket, lehetőséget megnyitó technikai investíciókra is.

Egy ismert tanácsadó cég elemzése³ alapján a következő médiaipari trendek figyelhetők meg.

- A legális zeneletöltések tekintélyt és teret nyernek, új és új online zeneoldalak teremnek majd. Az illegális tevékenységek jelentősen visszaszorulnak, nem kis mértékben a szórakoztatóipari cégek és a rendőrség összefogásának eredményeképpen.

* Magyar Szabadalmi Hivatal

¹ http://jelesnapok.Neumann-haz.Hu/prod/unnep/a_magyar_radiozas_napja

² Magyarország a XX. században/A Magyar Rádió hőskora (1925–1932); <http://www.mek.oszk.hu/02100/02185/html/497.html>

³ Deloitte: TMT Trends: Predictions 2005: A focus on the media sector; http://www.deloitte.com/dtt/cda/doc/content/Media_FINAL_01FEB05_LR_FA_LOCKED.pdf

- Először 2005-ben fog a konvergencia profitot generálni, de csak néhány médiacég számára. A legjelentősebb a digitális játékok és a filmek konvergenciája lesz, ahol is a nagystílusú filmek és a hozzájuk kapcsolódó játékok együttes forgalmazásával értéktéremtés történik, és mindkét termék élettartama meghosszabbodik.
- Az újságkiadók visszafogott növekedést fognak tapasztalni online kiadásaiknál, ugyanakkor a képesmagazin-kiadók nagyobb sikerre számíthatnak. Különösen a szűk rétegeket megcélzó lapokat fogják egyre inkább az azonnali globális terítést alacsony áron biztosító elektronikus formában terjeszteni.
- A hagyományos média elveszíti a tartalom fölötti hatalmát, ahogy egyre többen fejezik ki véleményüket blogok (webes logok) vagy wikik (a felhasználók által szerkeszthető weboldalak) formájában. Bár ezek a források még nem fenyegetik közvetlenül a hagyományos média bevételeit, konkurenciát jelentenek az emberek figyelméért vívott küzdelemben.
- A fogyasztókat bombázzák a marketingkampányokkal azt célozva, hogy nézzenek tévét mobiltelefonukon és más mobileszközeiken. Azonban ők elsősorban egyszerű tartalmakra éhesek, csengőhangokra, képernyővédőkre és -hátterekre, amivel személyessé tehetik készülékeiket.
- Beindul a digitális földi televízió (*digital terrestrial television*, DTTV). A fogyasztók egyre inkább a földi sugárzásokat fogják választani a kábeles helyett. A vezeték nélküli szolgáltatók kísérleteznek majd a DTTV-hálózatokkal új bevételi forrásokat keresve.

Itt csupán érintőlegesen szükséges megjegyezni, hogy a médiaszabályozásért felelős Miniszterelnöki Hivatal 2006 októberében széles körű szakmai konzultációra bocsátotta a „*Javaslat a televíziózás és a rádiózás digitális átállásának magyarországi stratégiájára A(DÁS)*” című dokumentumot, amely első körben, még nem a véglegesített formájában számos vitatható javaslatot fogalmaz meg az átállással kapcsolatos állami teendők tekintetében.⁴

Utalni kell azonban arra a körülményre is, hogy a „broadcasting – sok pénz” teória, még mindig az idézett szerzőpárosunkra hivatkozva, megfordulni látszik. A Magyar Tartalomipari Szövetség 2006 novemberében tartott „DAT 2006” elnevezésű konferenciáján az Információs Társadalom és Trendkutató Központ jelen lévő kutatója fontosnak tartotta kiemelni, hogy a digitális tartalmak másként viselkednek, mint a hagyományosak, különösen az előállítás módja, költsége, valamint a hozzáférés és az interaktivitás tekintetében.

A digitális tartalmak előállításának csökkenő költségei generálják a legnagyobb változásokat. Ez mindenképpen a digitális tartalom-ipar térnyerésének irányába mutat a hagyományos tartalomipari ágakkal szemben, mivel egyre inkább nyilvánvalóvá válik, hogy digitális tartalmat előállítani és használni kevésbé költséges, mint az analóg tartalmakat, még akkor is, ha az egyes tartalmak a legkülönbébb árkategóriákba eshetnek.

⁴ http://misc.meh.hu/letoltheto/DAS_vitaanyag.pdf

A digitális formáknak különösen jellemző sajátossága az alacsony forgalmazási költség, vagy másképpen az alacsony tranzakciós költség. Ez könnyebb piacra lépést tesz lehetővé, valamint egyúttal tágítja a piaci lehetőségeket is. Az internethez való hozzáférés egyaránt lehetőséget teremt a szomszédban tartózkodó és a világ túlsó végén élő fogyasztók eléréséhez. Egészen másképpen viselkedik a költségek és az elérhetőség szempontjából, mint a hagyományos televíziós műsorsugárzás vagy a videokazettás terjesztés. A széles sávú internethozzáférés ezenkívül generálja majd a gazdagabb digitális tartalmakat. A hozzáférési sebesség és az állandó rendelkezésre állás még a kevésbé médiagazdag tartalmak hasznosságát is növelni fogja.

Nemzetközi szabályozás – a Római Egyezmény

Blogok, wikik, konvergencia, digitális földi televízió, műsorsugárzás mobilkészüléken keresztül, széles sávú internethozzáférés – hosszan lehetne folytatni a felsorolást a technikai változásokról, azokról az új jelenségekről, amelyek a műsorsugárzás terén meghatározó változást idéztek elő, és amelyekkel nem sikerült a jogi szabályozásnak lépést tartani nemzetközi szinten. Adott tehát az igény a legfontosabb hatályos nemzetközi instrumentumnak, az 1961-es Római Egyezménynek a naprakésszé tételére.

Az egyezménynek a műsorsugárzó szervezeteket érintő rendelkezései közül most csak a nemzeti elbánásra, az egyezmény által biztosított minimumjogokra vonatkozóakat tekintjük át. A nemzeti elbánást a Római Egyezménnyel kifejezetten biztosított védelem, valamint az abban foglalt korlátozások figyelembevételével kell biztosítani (2. cikk 2. bekezdés). Főszabályként ennek az egyezménynek az alkalmazásában a nemzeti elbánás annak a szerződő államnak a hazai törvényei szerinti elbánást jelenti, ahol a védelmet kéri olyan műsorsugárzó szervezetek számára, amelyek székhelye az illető államban van, és olyan adásokra vonatkozóan, amelyeket a területén elhelyezett adókról sugároznak (2. cikk 1. bekezdés c. pont). A Római Egyezmény szerint valamennyi szerződő állam nemzeti elbánásban köteles részesíteni a műsorsugárzó szervezeteket, ha azok székhelye valamely másik szerződő államban van, vagy a sugárzott műsort valamely másik szerződő államban lévő adóállomásról vették át (6. cikk 1. bekezdés). Azonban bármelyik szerződő állam nyilatkozhat úgy, hogy csak abban az esetben fog védelmet nyújtani a sugárzott műsoroknak, ha a műsorsugárzó szervezet székhelye valamely másik szerződő államban található, és a sugárzás átvitele ugyanazon szerződő államban lévő adóállomásról történt (6. cikk 2. bekezdés).

A Római Egyezmény 13. cikke rendelkezik a minimumjogokról. Eszerint a műsorsugárzó szervezetek joga, hogy engedélyezzék vagy megtiltsák

- a) sugárzott műsoraik továbbsugárzását;
- b) sugárzott műsoraik rögzítését;
- c) (i) a sugárzott műsoraikról engedélyük nélkül készített rögzítések többszörözését, (ii) sugárzott műsoraikról a 15. cikk rendelkezéseivel összhangban eszközölt rögzítéseknek az e rendelkezésekben említettekől eltérő célokra való többszörözését;

- d) televíziós sugárzott műsoraiknak a nyilvánossághoz való közvetítését, ha az olyan helyen történik, amely a nyilvánosság számára belépődíj megfizetése ellenében áll nyitva; e jog gyakorlásának feltételeit azon szerződő állam jogosult meghatározni, amelyben a védelmet igénylik.

A fenntartásokat engedő 16. cikk b. pontja értelmében ha valamely szerződő állam nyilatkozatot tesz, hogy a 13. cikk d. pontja szerinti nyilvánossághoz való közvetítés jogát nem alkalmazza, a többi szerződő állam nem köteles a 13. cikk d. pontjában említett jogot azoknak a műsorsugárzó szervezeteknek biztosítani, amelyeknek székhelye a nyilatkozó államban van.

Amint a Római Egyezmény teljes szövegét, úgy egyes rendelkezéseit sem vizsgálták felül. A múhold útján továbbított műsorhordozó jelek elosztására vonatkozó, 1974-ben aláírt brüsszeli Múhold Egyezmény is csak néhány rendelkezést tartalmazott e tárgyban. A TRIPS-megállapodás vonatkozó rendelkezése gyakorlatilag a Római Egyezmény mintájára épül fel. A 14. cikk 3. pontja értelmében a rádió- és televíziószervezeteket megilleti az a jog, hogy hozzájárulásukhoz kössék a sugárzott műsor rögzítését, a rögzítések többszörözését és tovább sugárzását, valamint rádió- és televízióműsoraik közönséghez való közvetítését. Ahol a tagok ilyen jogokat nem adnak a rádió- és televíziószervezeteknek, megadják a lehetőséget a műsorok tartalmára vonatkozóan fennálló szerzői jogok tulajdonosainak arra, hogy – összhangban a BUE előírásaival – megakadályozzák a fenti cselekményeket. Igen vitatott a TRIPS-megállapodás 14. cikkének 6. pontja, amely lehetővé teszi a tagok számára a Római Egyezmény szerinti feltételeket, korlátozásokat, kivételeket és fenntartásokat. A BUE 18. cikkében foglalt visszaható védelem is megfelelően alkalmazandó az előadóművészek és a hangfelvételgyártók hangfelvételekre vonatkozó jogaira, de a rádió- és a televíziószervezetek jogaira nem. Ezért ezek érdek-képviselői szervezetei gyakran adnak hangot azon nézetüknek, hogy e vonatkozásban a TRIPS-megállapodás nem tartalmaz valóban lényeges rendelkezéseket, sőt, a Római Egyezmény előírásaihoz képest inkább csorbítja jogait.⁵

1996. december 20-án Genfben a közel 120 ország részvételével a WIPO által megrendezett diplomáciai konferencia két nemzetközi szerzői jogi tárgyú szerződés, a Szerzői Jogi Szerződés (WCT) és az Előadásokról és Hangfelvételekről szóló Szerződés (WPPT) aláírásával zárult.⁶ A két nemzetközi dokumentumot együtt szakmai körökben gyakran „internetszerződéseknak” is nevezik, mivel számos rendelkezést tartalmaznak a szerzői jog és szomszédos jogok a digitális korszak technikai kihívásainak megfelelő védelmére. A két WIPO-szerződés közül a WPPT naprakész szabályozást biztosított a Római Egyezmény két

⁵ Lásd még *Munkácsi Péter*: Néhány gondolat a rádió- és televíziós szervezetek szomszédos jogi védelmét érintő nemzetközi szerződéstervezetről. *Médiakutató*, 2004, nyár; http://www.mediakutato.hu/cikk/2004_02_nyar/09_nehany_gondolat/02.html

⁶ Az adatbázisok nemzetközi védelméről szóló harmadik szerződéstervezet megtárgyalását elnapolták. A téma a Szerzői és Szomszédos Jogi Állandó Bizottság ülésein jelenleg is napirenden van.

jogosulti csoportja, a hangfelvétel-előállítók és az előadóművészek (kivéve az audiovizuális előadóművészi teljesítmények⁷) vonatkozásában; kimaradtak viszont a védelemből a rádió- és televíziós szervezetek, találó kifejezéssel élve „Róma árvái”. A diplomáciai konferencia előkészítő munkáit intéző *New Instrument Committee* és a *Berne Protocol Committee* a néhány évvel korábbi TRIPS-tárgyalások tapasztalataiból kiindulva azon az állásponton volt, hogy nagyon lelassítaná az új szerződésszöveg előkészítő munkáit, ha abba belefoglalnák a rádió- és televíziós szervezetek jogait is. Az 1996 februárjában tartott együttes bizottsági ülésen a rádió- és televíziós szervezetek jogainak nemzetközi szintű naprakésszé tétele érdekében tett küldöttségi indítvány nyomán az a döntés született, hogy e témakörrel közvetlenül a diplomáciai értekezlet befejezését követően, a WIPO égisze alatt kell foglalkozni. A Fülöp-szigeteki küldöttség javaslata alapján a WIPO Nemzetközi Irodája 1997 áprilisában Manilában nemzetközi szimpóziumot rendezett a műsorsugárzók jogairól (*WIPO World Symposium on Broadcasting, New Communication Technologies and Intellectual Property*).

A WIPO szerződéstervezete

A Szerzői és Szomszédos Jogi Állandó Bizottság (SCCR) munkájának alapját a WIPO manilai, valamint az 1998 februárjában, Cancúnban megtartott *brainstorming*-forum következtetései képezték. Az állandó bizottság első három ülészakán napirenden volt ugyan a műsorsugárzó szervezetek jogainak kérdése, az érdemi munka azonban csak az ötödik, úgynevezett „leltározó” ülészakán, 2001 májusában kezdődött el.

Itt érdemes egy pillanatra megállni: a bizottság 2006-ban két ülést is tartott, ahol a fő napirendi pontot a műsorsugárzó szervezetek védelme képezte. A WIPO konszenzuson alapuló döntéshozatali eljárása következtében öt évnyi időre volt szükség, hogy a majdani diplomáciai konferencia összehívásának alapidokumentumát képező szerződésszerű szöveg tervezete, az ún. alapjavaslat-tervezet, illetve annak módosított szövegváltozata elkészüljön.

Öt évet szentelni egy témára – indokolatlanul hosszú idő. Öt év alatt megváltoztak az érdekek, az indítékok. A viták kezdettől fogva olyan alapkérdések kapcsán bontakoztak ki, mint például a védelem tárgya, illetve a védelem kedvezményezettje(i). E csomópontok mentén kerültek napirendre különösen az internetalapú műsorsugárzás/műsorsugárzók (*webcasting/webcasters*), a műsorhordozó jelek, a műsorsugárzó szervezetek és a jelkódolás kérdései.

2001 óta az internetalapú műsorsugárzás kérdése szolgál a viták alapjául. A *webcasting* eltérő megítéléséből adódóan leginkább az Európai Közösség és a tagállamok, valamint az Amerikai Egyesült Államok fejezett ki markánsan elkülönülő álláspontot. Az Egyesült Államok olyan naprakész egyezmény megalkotását célozta meg, amely egyaránt megfelel a mai

⁷ 2000 decemberében diplomáciai értekezletet rendeztek az audiovizuális előadóművészi teljesítmények védelmét szabályozó nemzetközi szerződés létrehozása céljából, amelyre akkor a jogátruházás kérdésében kialakult konszenzus hiánya miatt nem került sor.

és az előrelátható jövőbeni technológia állásának. A küldöttség hangsúlyozta, hogy nem lenne teljes értékű megoldás a megalkotandó szerződést a hagyományos műsorsugárzásra korlátozni. A XXI. században létrehozandó első nemzetközi egyezménynek a XXI. század fejlődését és érdekeit kell tükröznie. Éppen ezért a kedvezményezettek körébe beletartoznának a vezetékes és internetes műsorsugárzók (*webcasters*) is. Ami a biztosítandó jogok körét illeti, a javaslatban szereplő jogosítványok lehetővé teszik a kedvezményezettek számára a jelkálózzkodás elleni küzdelmet, valamint előnyök szerzését a számítógépes hálózaton való továbbközvetítésből, a vezetékes továbbközvetítésből és az eltérő idejű vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítésből (*deferred transmission*).

Az Európai Közösség szövegjavaslatában, illetve ülésről ülésre szóban is kihangsúlyozta, hogy a vita központi kérdése: az új egyezményben mennyiben kapnának helyet olyan cselekmények, amelyek védelemben részesülnének a hagyományos, vezeték nélküli műsorsugárzás kapcsán. Evidenciának tekinthető, hogy a Római Egyezmény felülvizsgálatra szorul, azonban nem született közös válasz arra nézve, hogy a felülvizsgálat meddig terjedjen, arra különösen nem, hogy az egyezmény magában foglaljon-e bizonyos internetalapú közvetítéseket vagy a *webcastingot*. Az európai nézet szerint nem szükséges ugyanolyan mértékű védelmet nyújtani a nagyszámú és beazonosíthatatlan internetalapú műsorsugárzók számára, mint a már elismert műsorsugárzóknak. Másfelől azonban nem támogatták azt az elképzelést sem, hogy valamennyi, az új technológián alapuló közvetítést ki kellene zárni az új dokumentum tárgyából.

2003–2004 során az állandó bizottságban az EU–USA nézetkülönbséget egyre inkább háttérbe szorította egy új kettős jelenség: egyfelől a fejlődő országok markáns és erősen politikai indíttatású színre lépése, másfelől az új nemzetközi szerződésnek a Római Egyezményen alapuló megalkotásával szemben erősen kritikus, ülésről ülésre gombamódon szaporodó, nem kormányzati szervezetek részvétele. A fejlődő országok közül különösen India és Brazília hozzászólásai, alkalmi szövetségben Argentínával, Egyiptommal, Iránnal és több dél-amerikai országgal, hasonlóan az ENSZ más szakosított szervezeteihez szinte klasszikus parlamenti obstrukcióként hatottak a WIPO üléstermében. Az új, nem kormányzati szervezetek közül figyelmet érdemelnek a CPTEch (*Consumer Protection on Technology*), az EFF (*Electronic Frontier Foundation*) és az IP Justice állásfoglalásai. Nem meglepő az átfedés közöttük, hiszen a fejlődő országok és az új, nem kormányzati szervezetek egyaránt a tudáshoz, az ismerethez, az információhoz való hozzáférést szorgalmazzák. Éppen egy évvel ezelőtt Peru, Chile, Kolumbia szövegjavaslattal artikulálta be ezen értékeket a tervezett szerződés szövegébe. Az alapjavaslat-tervezet SCCR/15/2 dokumentumjelzetet viselő módosított szövege magában foglalja ezen általános alapelveket (2. cikk), a kulturális sokszínűség védelmét összhangban az UNESCO kulturális sokszínűség védelmét biztosító új egyezményével (3. cikk), valamint a versenyvédelmi rendelkezést (4. cikk).

A hagyományos szerzői jogi érdekek mentén szerveződött nem kormányzati szervezetek között összhang mutatkozik abban, a tagállamok részére szánt figyelemfelhívásban, hogy

tegyenek meg mindent a nemzetközi szerződés mielőbbi tető alá hozása és a jelkalózkodás visszaszorítása érdekében. Különösen aktív szerepet játszik az Ázsiai-Csendes Óceáni Műsorsugárzó Szervezetek Uniója (ABU), az Európai Közszolgálati Műsorsugárzó Szervezetek Uniója (EBU), az Arab Államok Műsorsugárzó Szervezeteinek Uniója (ASBU), a Karibi Műsorsugárzó Szervezetek Uniója (CBU), a CISAC, illetve nevében a Rögzítési és Többszörözési Mechanikai Jogokat Kezelő Társaságok Nemzetközi Irodája (BIEM), a Színművészek Nemzetközi Szövetsége (FIA), a Hangfelvétel-előállítói Iparág Nemzetközi Szövetsége (IFPI), a Zenei Kiadók Nemzetközi Szövetsége (ICMP/CIEM).

Mindeközben az EU és az USA álláspontja közeledett egymáshoz, és sikerült a webcasting kérdésében is kompromisszumos megoldást találni idén májusban; a szerződést létrehozó munka a hagyományos műsorsugárzó szervezetek védelmére koncentrálódik, és a webcasting kérdése csak az idei WIPO-közgyűlést követően kerül napirendre.

Hol tartunk most – kilátások 2007-re

A WIPO 33. közgyűlésén, 2006. október elején hosszas tárgyalások és kompromisszumos megoldások eredményeként döntést hozott arról, hogy 2007. november 19. és december 7. között Genfben diplomáciai konferenciát hívnak össze a műsorsugárzó szervezetek védelme tárgyában. A diplomáciai konferencia tárgya a WIPO műsorsugárzó szervezetek, ideértve a vezeték útján sugárzó szervezetek védelméről szóló szerződésének megtárgyalása és létrehozása. A szerződés tárgya a hagyományos értelemben vett műsorsugárzó és vezeték útján sugárzó szervezetek védelme.

Az SCCR/15/2 dokumentumjelzettel ellátott, módosított alapjavaslat-tervezet képezi az alapjavaslatot azzal egyetértésben, hogy a felek javaslatokat tehetnek hozzá a diplomáciai konferencia idején.

A diplomáciai konferenciát előkészítő bizottság ülését 2007 júniusában hívják össze. Az előkészítő bizottság tekintetbe veszi a diplomáciai konferencián elfogadásra kerülő eljárási szabályok tervezetét, mindazon államok, a kormányközi és a nem kormányzati szervezetek listáját, akiket a konferencián való részvételre hívnak meg, továbbá az egyéb szükséges szervezési kérdéseket.

A Szerzői és Szomszédos Jogi Állandó Bizottság két rendkívüli ülést tart 2007 januárjában és júniusában a még nyitva maradt kérdések tisztázása érdekében. E két ülés feladata, hogy megállapítsa és véglegesítse a jelalapú megközelítésben a védelem tárgyát és terjedelmét azzal, hogy az a diplomáciai konferencia számára felülvizsgált alapjavaslatként szolgál, módosítva az SCCR/15/2 dokumentum idevonatkozó részeit. Ha ez a megállapodás létrejön, a diplomáciai konferenciát összehívják, ellenkező esetben a további viták az SCCR/15/2 alapján zajlanak.

A diplomáciai konferencia tárgyában, a tagállamok kérésére, a WIPO titkársága konzultációs és informális üléseket szervez az érintett tagállamok közreműködésével. Az üléseket a meghívó tagállam rendezi.

Az állandó bizottság soron következő, I. rendkívüli ülésére 2007. január 17–19. között került sor. A Tanács szellemi tulajdon-jogi tárgyú, 2006. novemberi és decemberi munkacsoportos ülésein a kérdés folyamatosan napirenden szerepelt az értékelés és a jövőbeli tárgyalási álláspont kialakítása érdekében. A Bizottság által adott helyzetértékelés szerinti két opció: (i) a két rendkívüli SCCR-ülést követően nem lesz akadálya annak, hogy összehívják a konferenciát, vagy pedig (ii) egy teljesen új szövegjavaslat születik a jelalapú megközelítésén, amely már semmiben sem emlékeztet majd az SCCR/15/2 dokumentumra. Kétséges tehát, mennyiben marad meg alapidokumentumnak e hivatkozott munkaanyag. Az USA már kifejezte, hogy nem érdekelt a szerződés létrejöttében, bár ebben változást hozhat, hogy decembertől a szerzői jogi ügyeket főtítkárhelyettesi minőségben az amerikai küldöttség főtárgyalója veszi át.

India a védelem nagyon szűk terjedelmében érdekelt, Brazília a rögzítést követő védelem lehetőségét utasítja el. Japán, az ázsiai országok, illetve Oroszország a szerződés mellett foglalnak állást. Az Európai Bizottság szerint a szerződésnek az európai műsorsugárzókkal folytatott konzultációkra, illetve az *acquis*-ra tekintettel az alábbi minimumszabályokat kellene tartalmaznia: műszaki intézkedésekkel kapcsolatos kötelezettségek, jogkezelési adatokkal kapcsolatos kötelezettségek, a műsorsugárzást megelőző jel védelme, a továbbközvetítés joga, a rögzítés joga, a rögzítést követő jog, az eltérő idejű vezetékes vagy vezeték nélküli közvetítés joga (*deferred transmission*). A jelenlegi szövegjavaslatból a nyilvánosság részére való közvetítés joga (10. cikk), a terjesztés joga (13. cikk), a rögzített műsorok érzékelhetővé tételének joga (15. cikk), valamint a védelmi idő (18. cikk) tekintetében mutat a közösségi álláspont rugalmasságot. Az Európai Közösség és januártól annak 27 tagállama a Római Egyezményen alapuló, de az *acquis* keretein belül maradó megközelítésben érdekelt. A bizonytalanság azonban 2007-ben is megmarad.⁸

Megjegyzendő, hogy magának a szervezetnek is szüksége van egy sikeresen befejezett munkára, hiszen immáron egy évtizede függő, megoldatlan ügyek jellemzik a szerzői jogi tárgyú munkát.

Reméljük, a 2008-ban megrendezésre kerülő MIE-konferencián már egy elkészült, aláírt szerződésről számolhatunk be.

⁸ Megjegyzés: A jelen előadás nyomdába kerülésének időpontjában már megrendezésre került az állandó bizottság I. rendkívüli ülése, amely még mindig nyitva hagyott olyan lényeges kérdéseket, mint a műsorsugárzás rögzítését követő jogok, a műsorsugárzó szervezetek számára biztosítandó kizárólagos jogok, a műszaki intézkedések alkalmazása (pl. titkosítás) a műsorsugárzó szervezetek által, valamint az interneten továbbított jel természete. Az ülésen az állandó bizottság elnöke több ún. „non-paper”-t adott ki e kérdések vitaanyagaként. Az ülés végén az állandó bizottság felkérte az elnököt újabb munkaanyag elkészítésére, különös tekintettel a feladatokra, a védelem speciális terjedelmére (*specific scope*) és a védelem tárgyára, amelyhez a tagállamok, az EK és 27 tagállama, illetve a regionális csoportok elektronikus úton észrevételeket tehetnek. Az új munkaanyag elkészítésének határideje 2007. május 1.; az állandó bizottság II. rendkívüli ülésének megrendezésére 2007. június 18. és 22. között kerül sor.